

U intermecu, posle obavljenih zahtevnih jesenjih radova, završene berbe grožđa u vrdničkim vinogradima i stavljanje istog u proces prerade u vino, napunjenih tegli zimnicom i skuvanog paradajza, posle pečenja paprike, a pre pečenja rakije, mada je pecara spremna, Etno domaćinstvo Miljević odlučilo se da napravi još jedan iskorak. Pored brojnih specijalnih, specifičnih i unikatnih aktivnosti kojima se bavi Etno domaćinstvo porodice Miljević, ovog vikenda od 24. do 27. oktobra, pridodala je još jednu – likovnu koloniju.

Najekspoziraniji akteri celokupne organizacije bili su, kao i uvek gospodin Dragan Miljević i njegov sin Vuk, ali kako sami priznaju iza svega stoji potpis gospođe Mie Juristowszky Miljević, koja preko 24 godine vodi umetničku radionicu za proizvodnju, plasman i promet metalne, plastične i kožne galanterije - MODEX DOO.

Učesnici, uglavnom iz novosadskog umetničkog miljea, po prvi put su se okupili da u inspirativnom ambijentu Starih Ledinaca, sa željom da ostave svoj trag na platnu, i to ne samo jednom. U dobrom raspoloženju, jedna slika je završavana, a druga odmah započinjana, jer je i vreme, i sunce, i društvo, sveprisutni domaćini, sve je bilo na strani umenika.

Umetnici, Milan Milić Jagodinski, Branislav Bošković, dr Dragiša Đorđević, Miodrag Miljković-Mija, Mujo Alagić, Dragoslav Đorđević, Vančo Hristov, Stanko Rodić, Žika Popović, Nataša Gegić Raletić, Jelena Popović, uklopljeni u šumovite obronke Fruške gore ovaj izlazak iz ateljea prokomentarisali su kao višesturku dobit kako za njih lično, tako i za umetnost. Nove predeli, novi ljudi, jednako su novoj inspiraciji, a svi njihovi radovi sa ove kolonije namenjeni su oplemenjivanju prostora Etno domaćinstva.

Domaćin je obezbedio materijal iz radnje za opremanje slika "Rodić", svoj pribor i štafelaje umetnici su doneli sa sobom, a prijatna atmosfera, štimung, celodnevni meni, domaćin je preuzeo na sebe. Šta će ko da slika i stvara bio je lični izbor umetnika.

Koliko je prijatno i lepo umetnicima potvrđuju i reči Dragana Miljevića koji je bio na slatkim mukama, u bojazni da neće imati dovoljno smeštajnih kapaciteta za sve one koji su, bez obzira na blizinu grada, svega 12 km, odlučili i da, za sve vreme trajanja kolonije, noćivaju ovde.

Domaćinstvo Miljević poznato je kao kuća otvorenih vrata, pa su izletnici, komšije i prijatelji radoznali da se upoznaju sa umetnicima i vide tok stvaranja umetničkih dela, dolazili i odlazili. Umetnici su od četvrtka do nedelje stvarali, družili se, a u nedelju, na dan završetka kolonije, priređena je „dvorišna izložba“ svih radova nastalih na ovoj koloniji.

I domaćin i umetnici složili su se u oceni da je ovim ustanovljena jedno novo likovno okupljanje, koje bi po svemu sudeći trebalo da preraste u tradiciju.

[Više fotografija možete da pogledate o v d e.](#)